

ind under Loven. Dette vil sikkert være rigtigt. Der er adskillige Fag, navnlig under Handel og Kontorvirksomhed, som muligvis, naar en Gang Loven skal revideres, trænger til nogle Særbestemmelser, og det vil sikkert i dette Tilfælde som i det foregaaende være rigtigt, om man gaar gradvis frem, ikke kaster sig ud i noget uvist.

§ 2 omhandler væsentlig de Foranstaltninger, man kan træffe overfor Mestre, som ikke synes at være, som de skulde være, og som man i givet Tilfælde kan fratage Retten til at holde Lærlinge. Der er af det samme Mindretal, som stillede Ændringsforslag til § 1, Socialdemokraterne og de Radikale, stillet et Ændringsforslag under Nr. 6 og af Socialdemokraterne et Ændringsforslag under Nr. 7. Disse to Ændringsforslag gaar omtrent ud paa det samme, nemlig at man kan fratage en Mester denne Ret paa et tidligere Tidspunkt end angivet i Lovforslaget. Flertallet har ikke kunnet gaa med til dette, idet man formener, at en Mester undertiden kan være ret uskyldig i, at der sker noget forkert, og det kan være en Fejl at fratage en saadan Mester Retten paa for tidligt et Tidspunkt. Derimod har Flertallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 9, som skarpere præciserer, hvorledes man har tænkt sig dette Forhold, og et Bevis for, at dette er en tydeligere Bestemmelse, ligger deri, at Socialdemokraterne subsidiært har tiltraadt dette Forslag.

De to radikale Medlemmer af Udvalget har yderligere stillet et Ændringsforslag til denne Paragraf, som indeholder Bestemmelser om, at det kan paases, hvor mange Lærlinge en Virksomhed har, og hvordan Lønningerne er. Maa jeg, naar jeg her berører Lønningerne, med det samme omtale Ændringsforslag Nr. 12, som er stillet af Socialdemokraterne, og sige, at Flertallets Synspunkt er dette, at man ikke i en Lov kan træffe Bestemmelse om Lønningerne for Lærlinge. Man vilde komme til at gøre hele vor Lærlingesag en Bjørnetjeneste ved at træffe bestemte Regler herfor. De gode Læresteder, hvor man i første Række tager Hensyn til Lærlingens Uddannelse og først i anden Række tager Hensyn til, hvor meget han kan indbringe, vil muligvis trække sig tilbage, naar man træffer saadanne Regler om høje Lønninger, medens de mindre gode Læresteder vel nok vil faa den Nytte af Lærlingen, som svarer til Lønnen; det vil de altid søge. Derfor er det min Opfattelse, at man gør hele vor Lærlingesag,

som nu er kommet ind i et godt Spor, en Bjørnetjeneste, dersom man vil fastsætte Regler for Lønningerne i denne Lov.

Til § 3 er der stillet et ret stort Ændringsforslag af Socialdemokrater og Radikale, som Flertallet ikke kan gaa med til, da det indeholder noget, som efter vor Formening kun kan skade. Der forlanges nemlig, at der skal træffes Regler for Læretidens Længde. Jeg tror, at Mindretallet ser rent forkert paa denne Sag. Der staar i Lovforslaget, at Læretiden maa ikke overstige 5 Aar, og naar man har fastsat dette, tror jeg, man skal blive staaende ved det. I den Tid, der er gaaet, i de sidste 6—7 Aar, har det maaske været let for en ung Mand at faa Arbejde, selv om han er sluppet lidt tidligt af Lære, som man siger, og selv om han er lidt daarligt udrustet i sit Fag, da der har været Arbejde nok, men i den Tid, der kommer, da det synes at ville blive mere vanskeligt at faa Arbejde, har det overordentlig stor Betydning for den unge Mand, at han er saa dygtig i sit Fag som muligt, og dersom man faar en kortere Læretid og gaar lidt for let over Oplæringen, tror jeg, at vore unge Haandværkeres Renomé som ellers har haft et godt Ord paa sig ogsaa udenfor Danmarks Grænser, vil blive noget forringet. Derfor vil jeg anbefale, at man holder sig til Lovforslaget og stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag. Under Nr. 12 til § 7 har man fra socialdemokratisk Side stillet det Ændringsforslag angaaende Fastsættelse af Lønsatser, som jeg har omtalt tidligere og derfor ikke skal komme nærmere ind paa nu, men jeg vil, som sagt, anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag. Til samme Paragraf er der af hele Udvalget stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Indenrigsministeren, gaaende ud paa, at Lærlingen selv skal kunne paategne Lærekontrakten, naar Kontrakten skal gælde efter det tyvende Aar, medens Mindretallet under Nr. 1 har stillet et Ændringsforslag om, at Lærekontrakten ikke skal være gældende efter det attende Aar. Dette vil jeg anse for en meget uheldig Ændring, og jeg vil meget anbefale, at man stemmer imod den, da en saadan Bestemmelse vilde medføre, at en Lærling, selv om han var forpligtet til at være et vist Antal Aar i Lære, dog maatte have Ret til at gaa af Læren, naar han var 18 Aar.

Til § 4 er der under Nr. 15 stillet et Ændringsforslag af det samlede Udvalget